

Bekūnis kūniškumas, arba ko mes iš tikrųjų vieni iš kitų norime?

Dainius Razauskas

Šiame pranešime nebus keliamas nei klausimas, kaip lytinių santykių atžvilgiu laikosi ar laikėsi vienos ar kitos tautos, tikybos, lyties ar sluoksnio žmonės dabar ar praėjusieji, nei kaip vienu ar kitu atveju arba apskritai derėtų vertinti lytiškumą ir kaip su juo elgtis. Šio pranešimo tikslas – iškelti klausimą apie patį lytinio geismo objektą.

Kad iškart taptų aišku, apie ką kalbame, pradėkime palyginimu. Įsivaizduokime: stovime ant kalvos ar tiesiog pievoje prieš nepaprasto grožio giraitę. Iš čia mes galime gėrėtis ja kiek tinkami, tačiau pamėginę prisiartinti pernelyg arti ar net įžengti į ją, jokios nuostabios giraitės neberasime – iš visų pusių mus sups tik pavieniai medžiai.

Panašiai yra su visu mūsų regimu pasauliu. Paimkime bet kokį daiktą. Jį galima liesti, uostyti, palaižyti ar net pamėginti atsikąsti, t.y. visais įmanomais prigimties mums duotais jutimais „gėrėtis“ juo, kol protu neprisiartiname pernelyg arti, t.y. kol nepradedame aiškintis, iš ko jis padarytas ar sudarytas. O sudaryti visi mus supantys daiktai iš to, kuo visiškai neįmanoma gėrėtis – nei pamatyti, nei paliesti, nei pauostyti, nei lyžtelėti, – būtent iš molekulių, o dar giliau – iš atomų, dar giliau – iš branduolio protonų bei neutronų. Be to, atstumai tarp materiją sudarančių dalelių tiek kartų, tiek milijardų kartų didesni už jų skersmenis, kad visa mus supanti materija iš esmės yra kone visiškai „kiaura“, tarsi voratinklis, suspindęs saulėje ir patraukęs akį, lyg nesučiumpama, išslystanti iš rankų migla virš pievos. Negana to, pakankamame materijos „gylyje“ elementariosios dalelės kartais elgiasi visai ne kaip dalelės, o kaip elektromagnetinės bangos, ir visą mikropasaulį tad galima aprašyti banginėmis lygtimis. Tai reiškia, kad tam tikrame gylyje materija išvis išnyksta, tirpsta, išskysta į neapčiuopiamą „pliką“ energiją, ką ir liudija garsioji Einšteino lygtis $E=mc^2$.

Kitai sakant, mes regime, liečiame, uostome ir net valgome daiktus, kurių – tam tikrame jų sandaros lygyje – iš viso nėra. Šiuolaikinės fizikos požiūriu, mes regime, liečiame, uostome ir net valgome tuštumą. Priežastis, dėl kurios ši bedugnė, bekraštė, įvairiausiai jusliniais energijos pavidalais žaižaruojanti tuštuma atrodo pilna daiktų, yra ta, kad mes iš prigimties, iš gilaus prigimtinio įpročio laikomės jos atžvilgiu tam tikru atstumu – vaizdžiai kalbant, paprasčiausiai neiname girion.

Tas pats pasakytina ir apie mūsų kūnus. Juos irgi sudaro kuo įvairiausiai cheminės medžiagos, molekulės, toliau – atomai, protonai su

neutronais ir galiausiai tiesiog „plika“ energija, žaižaruojanti tuštuma. Todėl kai regime, liečiame, uostome ir valgome, tatau tuštuma regi, liečia, uosto ir valgo tuštumą. Ir kai mylimės – tatau tuštuma myli tuštumą.

Pažvelgę į Žemę iš kosminio palydovo arba iš mėnulio, kaip kad ją tokią esame matę nuotraukose, visi savo pasaulį išvysime kaip mažą margaspalvį rutuliuką, pakibusį tuštumoje, kuriame viskas: visi mūsų prisiminimai ir visos mūsų viltys, visi praradimai ir visos svajonės, visa, kas tik kada buvo mūsų liesta, uosta ir skanauta, visa, kas tik telpa atminty ir vaizduotėje. Čia, bekraštėje tuštumoje, viso to nebėra, o norint visa tai susigražinti, reikia vėl nusileisti žemėn, taip sakant, t.y. vėl prisiartinti atitinkamu atstumu. Panašiai artėdami iš toli prie savo žaviosios giraitės jau iš anksto nujaučiame ją tuoj tuoj atsiveriant prieš akis visu savo grožiu – štai jau už šios, ne, dar už anos kalvos.

Panašiai tik nuspėjamas, numanomas, nujaučiamas, tik įsivaizduojamas yra geidžiamas žmogaus kūnas, pridengtas rūbais. Rūbams vienam po kito krentant tarsi svogūno lukštams, šit pagaliau prieš akis pagaliau atsiskleidžia ji, neapsakomo grožio giraitė, kurią taip norėjosi pamatyti. Tačiau gana dar vieno neatsargaus, skaudaus chirurginio žingsnio pirmyn, ir pro prasivėrusią odą – tarsi dar vieną rūbą – pasimatys mėsa, gyslos, kaulai, kraujas, žarnos, gleivės ir kitos įvairios cheminės sudėties išskyros, ir taip toliau ligi pat atomų, ligi pat elektromagnetinės tuštumos.

Taigi klausimas apie lytinio potraukio, geismo objektą nėra toks jau trivialus, kaip galėjo pasirodyti iš pirmo žvilgsnio. Ko aš iš tikrųjų geidžiu geisdamas ir ką myluoju myluodamas? Iš visko, kas pasakyta, aišku, jog tai tikrai ne kūnas kaip toks su visomis savo žarnomis ir gleivėmis. Kad lytinio potraukio objektas nėra būtent kūnas, liudija, nekalbant apie kosmetiką, net rūbai. Visiškai plikas žmogus nėra toks patrauklus, kaip tam tikru būdu apsirengęs, prisidengęs. Ir pačios intymiausios kūno vietos slepiamos anaipatol ne todėl, kad jos itin patrauklios, bet visai priešingai, – todėl, kad pačios savaime, juolab iš pakankamai arti pažiūrėjus, jos visiškai nepatrauklios, jei ne tiesiog atstumiančios (kaip, beje, ir pati lytinio akto fiziologija). Todėl rengimosi kultūra iš esmės yra skirta ne lytiniam potraukiui prislopinti, bet jam sužadinti ir jį palaikyti – gal kaip tik todėl musulmonų kraštuose, kur moterys net veidą prisidengia, vyrai patys aršiausi. Kad lytinio potraukio objektas nėra pats kūnas kaip toks, galiausiai liudija to paties mūsų kūno skirtingos laikysenos bei judesiai, traukiantys, viliojantys, gundantys arba, priešingai, atstumiantys. O kas matė myriop pasmerktų nuogut nuogutėlių žmonių – vyrų ir moterų – eilę prie dujų kameros nuotraukoje iš Osvencimo ar Buchenvaldo, tam jau seniai turi būti aišku, kad pats nuogas kūnas kaip toks, nė nebeprimenant jo ne itin patrauklios anatomijos, čia apskritai mažiausiai kuo dėtas.

Gerai dar, jeigu jis išvis turi su lytiniu potraukiu ką bendro.

Tačiau visi mes regime, liečiame, uodžiame vienas kitą kaip kūną. Todėl kūnas, kad ir kokia būtų tikroji jo prigimtis, yra priemonė mums save ir vienam kitą atskleisti ir pažinti – kartais kur kas giliau nei žodžiais. Kūnu mes jaučiame tiesiogiai. Kaip tik todėl kūnu – kaip, beje, ir žodžiu – mes galime vienas kitą labai pradžiuginti arba sukelti didelę kančią. Ir būtent čia vieta tikrajai dorai, padorumui, kuris tylėdamas, nemokydamas ir nepriekaištaudamas padaro taip, kad bent vienam šalia bent šiek tiek būtų geriau. Visomis įmanomomis priemonėmis.